

РЕШЕНИЕ

№ 7411

гр. София, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8047** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Я. Н. Х. срещу решение № 2698/16.07.2022г. по НАХД № 16070/2022г. по описа на СРС, 133-ти състав, в частта, с която е потвърдено наказателно постановление № 20-4332-006639/29.04.2020г, издадено от началник група към СДВР, с което на жалбоподателя за нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „А“ от ЗДвП на осн. чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание- глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца.

Касаторът оспорва решението като сочи, че не е извършил посочените в наказателното постановление нарушения и моли да бъде оневинен изцяло. В съдебно заседание, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът редовно призован, не се представлява в проведеното съдебно заседание и не взема становище по жалбата.

Прокурорът счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211,

ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

С обжалваното Решение № 2698/16.07.2022г., по НАХД № 6070/2022г. по описа на СРС, 133-ти състав, частично е отменено наказателно постановление № 20-4332-006639/29.04.2020г, издадено от началник група към СДВР, в частта, с която на Я. Н. Х. за нарушение по чл. 20, ал. 2 от ЗДвП на осн. чл. 179, ал. 2, пр. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв.; В останалата му част, с която за нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „А“ от ЗДвП на осн. чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП на Х. е наложена глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца, наказателното постановление е потвърдено. Процесуалноправният интерес от касационно обжалване е относим именно към потвърдителната част на въззивното решение.

Въззивният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Събрани са необходимите и съотносими доказателства при надлежното им отразяване в мотивите на първоинстанционното решение, като направените изводи се споделят от настоящия състав.

При правилно установената фактическа обстановка настоящият състав споделя констатациите на въззивния съд, като счита, че същите кореспондират със събраните по делото доказателства. СРС е формирал извод, че описаното от фактическа страна в АУАН и НП по отношение нарушението по чл.123,т.2,б.“а“ от ЗДвП се установява от доказателства, както и че е осъществен съставът му, за което правилно е наложено съответното административно наказание.

Съгласно чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „А“ водачът на ППС, който е участник в пътнотранспортно произшествие, когато при произшествието са пострадали хора, е длъжен да уведоми компетентната служба на МВР. Установено е, че на 30.03.2020г. около 16.37ч. Х. е управлявал мотоциклет Х. с ДК [рег.номер на МПС] по [улица]от [улица]към [улица]; в района на кръстовището с [улица]реализирал ПТП с преминаващия от дясно на ляво пешеходец С. А. Т., като не останал на място след реализирането на ПТП, а напуснал същото. Тези изводи са обосновани както с писмените доказателства по административнонаказателната преписка, така и с гласни доказателствени средства- показанията на свидетелите Е. П. и И. И., които добросъвестно и последователно са възприели конкретното поведение на жалбоподателя; св.И. дори е последвал мотоциклета на Х., за да го установи и спре, а св. П. е провела телефонен разговор с Х. след случилото си, за да го попита защо не е останал на местопроизшествието.

В заключение касационният съд намира, че при формиране на вътрешното убеждение, фактическите и правните изводи, не се установяват порочни действия на въззивния съд, съотв. не се констатира порочни съдопроизводствени действия при разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение в оспорваната част.

По изложените съображения, Административен съд София-град, Х. касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2698/16.07.2022г., по НАХД № 16070/2022г. по описа на СРС, 133-ти състав, в частта, с която е потвърдено наказателно постановление № 20-4332-006639/29.04.2020г, издадено от началник група към СДВР, с което на Я. Н. Х. за нарушение по чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „А“ от ЗДвП на осн. чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание- глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: